

528 Hz als attractor voor een dissipatief muzieksysteem

De betekenis van het begrip “attractor” is divers en binnen diverse wetenschappelijke disciplines voorzien van veel betekenissen. In mijn onderzoek beschouw ik de attractor als meetkundige en kosmologische systeemkern met een fractale¹ structuur, die door de centripetale kracht – de aanzuigende werking – de subsystemen van het proces in zich opneemt.

Leven als dissipatief systeem

De aantrekkingskracht van de attractor past in een dissipatief systeem² als een open structuur waarin alles zoekt naar een evenwicht. Een dissipatief systeem is dynamisch, omdat het zich laat beïnvloeden door de omgevingsfactoren. Dit systeem kan zulke complexe vormen aannemen dat we straffeloos kunnen zeggen dat het leven zelf een fijnzinnige vorm van een dissipatief systeem is.

De vraag die nu ter beantwoording voor ligt is: wat is de attractieve en bindende kracht binnen het systeem? Zonder hierover op deze plaats uitgebreid te zijn volstaan we met een blik in de evolutionaire ontwikkelingen zoals we in de biologie aantreffen: *self-emerging system*.

Self-emerging system betekent in twee begrippen samengevat: *autopoïese* en *zelforganisatie*. Beide begrippen liggen in één bedding. Als de evolutionair-biologische voorwaarden goed zijn ontstaat er als vanzelf een nieuw biologisch systeem. Dat is de feitelijke betekenis van het Griekse *auto* dat staat voor *zelf* en *poïesis* dat staat voor *schepping*, creatie etc. Door autopoïese ontstaat dus ogenschijnlijk spontaan een nieuw systeem. De *zelforganisatie* zorgt voor de effectieve instandhouding van het ontstane systeem. In de voetnoot heb ik de basis en de werking methodische uiteengezet.

Leven, een resultaat van autopoïesis en zelforganisatie

Leven ontstaat in deze definitie alleen als de voorwaarden voor het ontstaan van leven aanwezig zijn.³ We hebben eerder gezien dat de voorwaarden voor het ontstaan van leven als potentialiteit in de *a* aanwezig is en uitstroomt via het proces van osmose naar het Universum. In de actualisering van hetgeen als potentialiteit het Universum vult, zijn tevens de krachten voor de zelforganisatie aanwezig, die de gerealiseerde processen instandhouden, verfijnen, vernieuwen of uitbreiden in een complexiteit die binnen de quantumfysica uitgebreid aan de orde is en die door mij als hypothese zal worden beschreven als keerweg naar de eenheid van de *a* als simpliciteit, of wel de scheppende, onkenbare Enkelvoudigheid: 1 absoluut

¹ Een *fractal*, soms ook fractaal genoemd, is een meetkundige figuur die zelfgelijkend is, dat wil zeggen opgebouwd is uit delen die op alle verschillende schalen toch dezelfde structuur naar voren brengen ... (zie verder Wikipedia onder fractals). Ook in de kosmologie worden fractals gebruikt om bijvoorbeeld de multiversa te beschrijven.

² Het woord *dissipatief* komt van het Latijnse werkwoord *dis-sipare* dat *uiteen-werpen* betekent. Het wijst op een verlies binnen een systeem dat onomkeerbaar lijkt en tot chaos vervalt, als een gevolg van het permanent uitwisselen van energie met de omgeving. Dat bepaalt tevens het dynamische karakter, waarmee we het leven als een dissipatief systeem kunnen onderbouwen. De *a* (Ein Sof, als Bron van scheppende Energie) is de *permanente attractor* binnen het Tora-systeem, die op grond van de numerologisch-logotechnische analyse de frequentie, de 528 Hz als *emitterende krachtbron* aanvaardt, waardoor de onomkeerbaarheid van het verlies door entropie binnen het systeem wordt gebroken en herstel van het verlies mogelijk wordt. Ik heb deze stelling ontleend aan Orde uit Chaos, gepubliceerd door de Nobelprijswinnaar Ilya Prigogine (1917-2003). Het dissipatieve proces kan volgens zijn publicatie alleen standhouden door een permanente uitwisseling van energie met de omgeving. Het is deze omkerende kracht binnen het *attractionele proces* dat 528 Hz dominant maakt en tot heling binnen een bio-energetische methodiek, met quantumfysische scalargolven als informatiedragers kan worden aangewend. (Scalargolven verspreiden zich zonder een specifieke richting, zoals luchtdruk, in tegenstelling tot een vector die wel een meetbare richting heeft, zoals wind.

³ De periode van 13,7 tot 4,5 miljard jaar geleden toen pas leven ontstond kan worden beschouwd als de voorwaarden scheppende periode waarop leven zich heeft kunnen ontwikkelen; leven dat in de te actualiseren potentialiteit bij de start van de Schepping als evolutie reeds was ingesloten, wachtend op het geëigende moment. Voor een nadere uitzetting verwijs ik naar andere plaatsen in deze dissertatie.

Wanneer we beide begrippen *autopoiesis* en *zelforganisatie* toepassen op de muziek als de neerslag van het proces van het componeren, of van de interpretatie in het uitvoeringsproces, dan merken we in de analyserende interpretatie dat in een dynamisch systeem sprake is van instandhouden van de bedoeling van de compositie (resultaat van het componeren), maar ook van uitbreiding in de concertante interpretaties door versieringen en voordracht regels binnen de contextualiteit – de actieve omgeving – van het moment in de tijd, die beheersende invloed uitoefent op de dynamiek van het werk.⁴ De zelforganisatie van het muziek- en therapeutisch proces wordt beheerst door bekende en onbekende, uitbreidende en beperkende factoren. Het is vooral de zeggingskracht en de compositorische perfectie van het werk zelf dat de continuïteit en discontinuïteit van de waarde van het werk bepaalt. We kunnen vaststellen dat als deze vergelijkbare processen die zich afspelen binnen de biologie, de sociale wetenschappen en de cultuur de wegen gaan die bij de natuurlijke, onvermijdelijke dissipatieve orde behoren.

Met deze methodische inzichten en stellingnames kunnen we nu kijken naar de processen die zich afspelen binnen de muziek die ontspringt aan de a, ofwel Ein Sof, met 528 Hz als *dominante tonaliteit* die de onderliggende en overstijgende frequenties als *centrifugale attractionele energie* in zich opneemt en als *systeem van autopoiesis en zelforganisatie* uit entropie als verlies aan de chaos en herschepping tot orde onafgebroken leidt tot nieuwe verzamelingen van frequenties.

Deze verzamelingen worden geactiveerd en ontgonnen tijdens de logotechnische analyse van de Hebreeuwse filologie (Tora en Tanach⁵).

Samenvatting

Wat maakt 528 Hz tot een autopoietisch proces? Omdat het een *attractor* en een *emergente kracht*⁶ bezit die in dit onderzoek systemisch aan elkaar gelijk zijn: a ofwel 1.1.1 is de vector die aantrekking en uitstraling van energie verzorgt en voor de componist en de interpreterende uitvoerder tot nieuwe frequenties en uitbreiding van de processen zal leiden. Ook dit proces volgt de natuurlijk weg die verankerd is in de omwalling van de Hebreeuwse tekst van Tora en Tanach.

Omwalling en 528

De “omwalling van Tora en Tanach door het getal 528” is de typologie voor de t32 (tN is driehoeksgetal N). Dat betekent dat 528 gelijk is aan t32. Bouw een gelijkzijdige driehoek van bierblikjes. Begin met een eerste rij van 32 en stapel de overige blikjes op waarbij je er steeds een minder plaatst. Het sluitende blikje, de top van de gelijkzijdige driehoek is het 528^e blikje. Zo is 32 het driehoeksgetal van 528.

⁴ De discussie over de authenticiteit van de uitvoeringspraktijk toont ons hoezeer tempi en technieken worden beheerst door de tijd waarin het discussiemoment zich meet aan de ontstaanstijd van het werk en de toenmalige uitvoeringspraktijk. In de uitvoeringspraktijk van de oude muziek zien we naar mate deze praktijk toeneemt een verschuiving in het begrip “oude muziek”. Voor ingewijden twee voorbeelden: het toenmalige Hilliard-ensemble met de reconstructie van de oude vocale muziek en het Orkest van de Achttiende Eeuw. Bij de laatste zien we een verschuiving die de klassieken en vroeg-romantici is gaan omvatten. In de vergelijking met de moderne uitvoeringspraktijk laat de contextualiteit en de voordrachtkunst zich duidelijk aflezen. “Er is geen authentieke uitvoering van het Griekse drama mogelijk”, zegt de filosofisch-hermeneut Gadamer. Alles is contextuele interpretatie en ontwikkeling. Dat geldt ook voor de instrumentenbouw.

⁵ Tanach is een acroniem van Tora Nebiim en Chetubim (Tora, Profeten en Geschriften). Wanneer we hier Tora en Tanach naast elkaar vermelden, accentueren we daarmee de voorrang van Tora boven de Profeten en Geschriften die hun bestaan in Tora vinden en daar uitleg en onderwijzing uit geven.

⁶ Een emergente kwaliteit of emergent gedrag vloeit voort uit de toegenomen complexiteit van het systeem vanwege de kracht die zorgt voor de aaneenschakeling van verschillende elementen tot een groter geheel, waardoor een vernieuwende kwaliteit van het systeem ontstaat. Ook hier is het geheel van het systeem meer dan de som van alle individuele elementen, zonder dat de identiteit van de afzonderlijke elementen verloren gaat. Een voorbeeld van deze emergente kwaliteit is in mijn opinie Messiaen's “O Sacrum Convivium” waarin de samenklank zich de neiging naar atonale muziek nauwelijks laat onderdrukken, maar waar de heldere tonaliteit zichtbaar wordt als de beide melodische lijnen worden onttrokken aan het krappe keurslijf van de kleine secundes. Na deze inzicht verruimende deconstructie ontstaat voor de uitvoerenden en de toehoorders een geweldige vrijheid van de kleine secundes die het stuk moeten domineren om de hoge kwaliteit te borgen, waarmee de waarde van de analyse weer blijkt.

De totale analytische en compositorische procesgang speelt zich dus af binnen de betekenis gevende tekst van Tora en Tanach. Het is vanwege het complexe naar de Bron (a) verwijzende karakter van Tora en Tanach, dat de Hebreeuwse tekst de energetische bron vormt voor de frequenties die de componist als materiaal wordt aangereikt, waaruit een helende compositie ontstaat, die de moderne mens en samenleving, die de verbinding met de Bron zijn kwijtgeraakt weer in verbinding kan brengen met de a. Dit energetische proces van verbinding is in het Latijn het werkwoord *ligare*, dat verbinden betekent. In mijn optiek is dit werkwoord de basis voor de fundamentele betekenis van religie: *re-ligare* is dan opnieuw verbinden met ...! Dat verwijst in eerste instantie naar hernieuwde verbinding met de Bron van het leven en brengt ons bij de celfuncties, die de verbindende energie langs de weg van de *liganden* (afkomstige van het zelfde werkwoord *ligare*) en receptoren op de celmembranen, opnemen en de cellen reactiveren tot herstel en vernieuwing bijvoorbeeld door het aanmaken van gezonde eiwitten. De verbindende energie kan bestaan uit de muziekfrequenties binnen het complexe 528 Hz-systeem.

Samenvatting

Met de opname van de resterende 11 frequenties is de muziek van 528 Hz uitgebreid tot een complex muzikaal systeem met een dissipatieve structuur. Vanwege het self-emergent system geeft het de componist nieuwe getalsmogelijkheden, die in de compositie-structuur worden opgenomen, waardoor zelfs de aard van de compositie zich "automatisch" zal aanpassen (autopoiesis).

We behandelen nu de afzonderlijke frequenties, zoals die in de Twaalftoons-cirkel zijn opgenomen: 63- [174-285-396-417-528-639-741-852-963-1074-1185-1296]. We benoemen 63 als grondtoon en 528 als dominant. De laatste bewaren we tot het slot en schrijven op deze plaats daarop vooruitlopend 528 als 260-8-260.⁷

We hebben de Tanach onderzocht op woorden met een gezamenlijke getalswaarde voor de desbetreffende frequentie. Uit het aantal woorden en samenstellingen hebben we een keuze gemaakt voor woorden of begrippen die het dichtst bij de therapeutisch-energetische toepassingen liggen. De keuze is enerzijds willekeurig, maar anderzijds bepaald door het doel wat wij willen bereiken: muziek en heling vanuit de a-energetische Bron geëmaneerd in Woord als Klank, in Licht en in Water.

63 Hz

aybn – *nabi* = profeet = 63 (Ps.74,9)

Het profetisch karakter geeft aan het 528 Hz-systeem een bundeling van Bronkracht als basiswaarde voor deze frequentie. De sub-waarden worden bepaald door de ontbinding in factoren, waarop we de afzonderlijke factoren opnieuw onderzoeken op de aanwezigheid van een relevant woord of begrip.

Ontbinding in factoren: $7 \times 9 = 63$

Sub-waarden

7 aanvaarden we als het algemene priemgetal dat verwijst naar de totaliteit van de kosmos.

$$7 = 3 + 4$$

3 is in het oude wereldbeeld het kosmische getal voor aarde, boven de aarde en onder de aarde (verticale kosmische lijn)

4 is in het oude wereld- en tijdsbeeld de vierwindstreken van de aarde, de 4 hoeken van de aarde, de vier kwartieren van de tijd (horizontale kosmische lijn)

⁷ Deze schrijfwijze 260-8-260 brengt direct de aanwezigheid van 26 als het getal van de G'dsnaam in beeld. Ook het getal 8 heeft de bijzondere betekenis van "de open toekomst": het getal dat voorbij de 7 als het getal van de totaliteit van de kosmos en de ruimtetijd is.

9 is een getal met een verbindend karakter, een getal voor het overwinningslied, de trots en de verbroedering.

In woorden:

hag – *ga'al* (breek uit in vreugde over de overwinning) – Ex. 15.1

xa – *ach* (broeder) – Gen. 4,

Conclusie

1. De eerste kosmologische betekenis van 7×9 is: de hele kosmos (7) breekt uit in gejubel over de overwinning (9).
2. Het getal 9 heeft een finale betekenis en dat houdt in dat de overwinning een definitieve verandering bewerkt heeft waardoor het lied niet meer verstomt.
3. De betekenis van 7×9 leidt op grond van de beide Hebreeuwse verwijzingen naar verbroedering. We vinden de 9 terug bij Beethoven en zijn "*Alle Menschen werden Brüder*" en lied van de Europese Unie.
4. Op grond van deze betekenisgeving is 63 Hz de grondtoon voor een **verbroederend harmoniemodel**.

174 Hz

wnuew – *we'itzboe* = en hebben bedroefd (*wsdq xwr ta* – de Heilige Geest), Jes.63,10

Ontbinding in factoren: $2 \times 3 \times 29 = 6 \times 29$. Hierin staat 6 voor 'dubbel perfect' en 29 is een priemgetal

Sub-waarden

6 is het getal van de schepping met een dubbele perfectie. Omdat 6 het getal van de schepping is, is het uit de aard van de zaak ook het getal van de herschepping. Sinds Pythagoras is 6 een volmaakt getal omdat de som van de deeltallen (1-2-3) gelijk is aan het getal zelf (6).

Aangezien we ook $1 \times 2 \times 3 = 6$ kennen, is voor ons 6 een "dubbel perfect" getal dat alle aandacht verdient.

29 is het priemgetal dat verbonden is met leven.

hyxah – *ha'chajah* – het leven

hyxah – *ha'chajah* – het overleven van een ziekte (2 Koningen 8,8-9)

Conclusie

1. De eerste schrede op de grondfrequentie 63 Hz verwijst naar de breuk in het leven uitgedrukt in het werkwoord *bedroeven* (van de Heilige Geest), met een negatief-energetisch effect op het totale leven en het totale menselijke systeem
2. Het dubbel perfecte getal 6 verwijst naar de herstellende energie, nadat een vernieuwde verbinding is gekomen en de gevolgen van de basale breuk in de leven uitgedrukt in "bedroeven" heeft omgekeerd in "vreugde over de overwinning".
3. De 29 beheerst deze eerste modulerende frequentie door de verbondenheid tussen de totale herschepping en het leven bij en vanuit de Bron.

4. Op grond van deze betekenisgeving is 174 Hz de eerste trap voor een **verzoenings- en vernieuwingsmodel**.